

[Niels Hølvæg Petersen.]

havde, synes jeg, den karakter, som indlæg-gene havde i faserne op til afstemningen. Der var tale om, synes jeg, klare overdrivelser, en agitatorisk truende tone, som ikke er særlig fremmede for en diskussion om, hvad det var, der egentlig skete. Den skepsis, der har været over for debatten om tidspunktet for dens afholdelse, er i høj grad blevet bekræftet ved det indlæg, hr. Gert Petersen holdt, hvoraf man næsten fik det indtryk, at der på topmødet var truffet beslutninger, som ville være bindende, farlige, truende for den danske politiske udvikling på en uønskelig måde. Det er jo faktisk temmelig langt fra at være den politiske virkelighed.

Hr. Gert Petersen bebudede mange debatter, og det synes jeg er godt, men jeg er enig med hr. Nyboe Andersen i, at mønstret i de fremtidige debatter bliver et noget andet end det, vi har kendt hidtil. Mønstret i de fremtidige markedssituationer her i salen vil i høj grad blive, at spørgsmål hørende under enkelte udvalg kommer frem til diskussion her i salen, og at drøftelsen drejer sig om vor stilling til det ene eller det andet specialområde. Jeg tror, det er bedre sådan. Antallet af disse helt store, generelle markedsdebatter er jeg ikke sikker på vi står os ved at sætte voldsomt i vejret.

Jeg vil begynde med noget, som statsministeren kun er en smule inde på, men som jeg nok synes specielt i disse måneder har en særlig aktualitet, nemlig spørgsmålet om det nordiske samarbejde. Efter det norske nej og danske ja er der mange mennesker, der spørger sig selv: hvorledes vil nu det nordiske samarbejde komme til at udvikle sig? Jeg anser den videre udvikling af det nordiske samarbejde for at være et helt væsentligt element i vores almene markedspolitik. Der kan være grund til at slå fast, at der på intet samarbejdsområde af de bestående sker noget, som vanskeliggør eller hæmmer det nordiske samarbejde. På alle de områder, hvor det er i gang, kan vi konstatere, at den 1. januar 1973 ikke er en dato, som spil-

ler nogen rolle i det nordiske samarbejde. Det vil fortsætte. Den største ændring, der sker, er vel egentlig, at den danske landbrugseksport til Sverige får ringere vilkår.

Der er ydermere en række områder, hvor der er planer om og muligheder for en udvidelse og styrkelse af samarbejdet. Lad mig nævne samarbejdet på det kulturelle område med hensyn til uddannelse og forskning, miljøbeskyttelse, regionalpolitik og trafikpolitik. Vi ønsker i det radikale venstre en stærk indsats fra dansk side i det nordiske samarbejde netop i disse måneder. Vi mener, at Danmark over for de øvrige nordiske lande skal føre et bevis for i praktisk politik, at suget fra syd, som det er blevet kaldt, ikke har en sådan styrke, at der ikke i Danmark bliver kræfter til at varetage det nordiske samarbejde. Vi må over for de øvrige nordiske lande specielt i denne situation vise vor stærke vilje til at fortsætte samarbejdet og videreudvikle det. Det skal stå lysende klart for de øvrige nordiske lande, at en udvidelse og videreudvikling af det nordiske samarbejde ikke vil strande på en dansk uvilje eller på dansk mangel på interesse, fordi al opmærksomhed er vendt sydpå.

Jeg tror, vi skal fortælle de øvrige nordiske lande, at vor interesse i en videreudvikling af det nordiske samarbejde ikke kun skyldes en følelsesmæssig baggrund, ikke kun skyldes den særlige hengivenhed, som de nordiske lande føler over for hinanden, men er begrundet i danske interesser derved, at Danmark ligger på en skillelinje. Det er en styrkelse for Danmark i det europæiske arbejde, det er en styrkelse af vore muligheder for at påvirke, at vi har forbindelserne til det nordiske område i orden, og derfor er det nordiske samarbejde et helt væsentligt element i vor markedspolitik.

Jeg må bekende min optimisme med hensyn til det nordiske samarbejdes videreudvikling. Betragter man udviklingen i det europæiske og i det nordiske, er det jo helt slående, således som statsministeren også er inde på det i sit indlæg, at der er et stort set